Objekt, špejle, tuš, výška 30 cm, 2015

Vladana Hajnová

21. 1. 1967 narozena v Pardubicích
1981-1985 výtvarný obor Střední průmyslové školy textilní v Brně
1985-1991 Akademie výtvarných umění Praha, grafika, prof. Ladislav Čepelák, Dalibor Chatrný a Jiří Lindovský
Působí jako pedagog na gymnáziu Mozartova, Pardubice a ve Východočeské galerii v Pardubicích
Členka Klubu konkrétistů KK3
vystavuje od roku 1991, sama od roku 1999

adresa: Jindřišská 2025, 530 02 Pardubice
mobil: 603 350 989
e-mail: vladanahajnova@seznam.cz

www.galerie-sumperk.cz

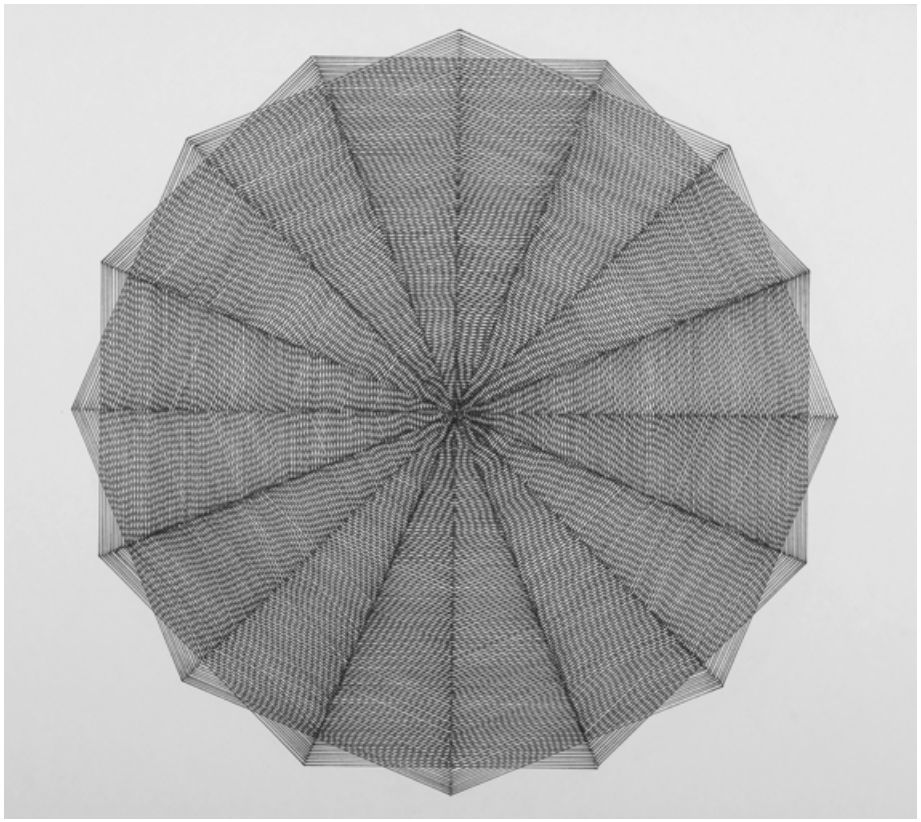

Kresba, černý fix, papír 62,5 x 45 cm, 2006

VLADANA HAJNOVÁ

OBJEKTY, GRAFIKY, KRESBY

2. 12. 2015 – 3. 1. 2016

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 2. PROSINCE V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

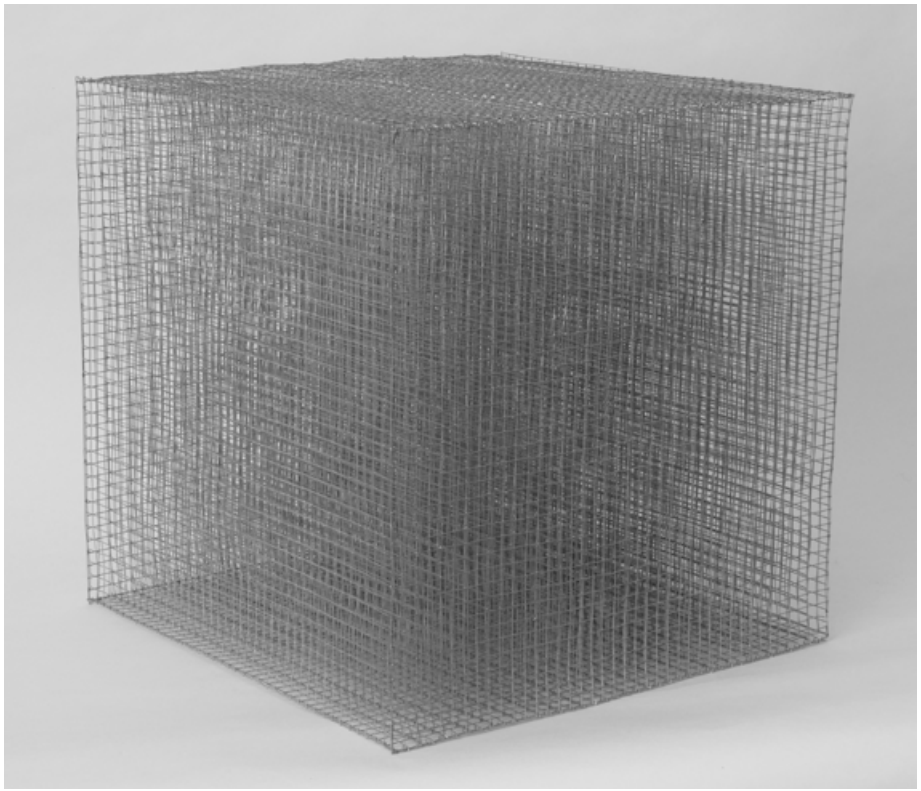

Objekt, drátěné pletivo, 60 x 60 x 60 cm, 2009

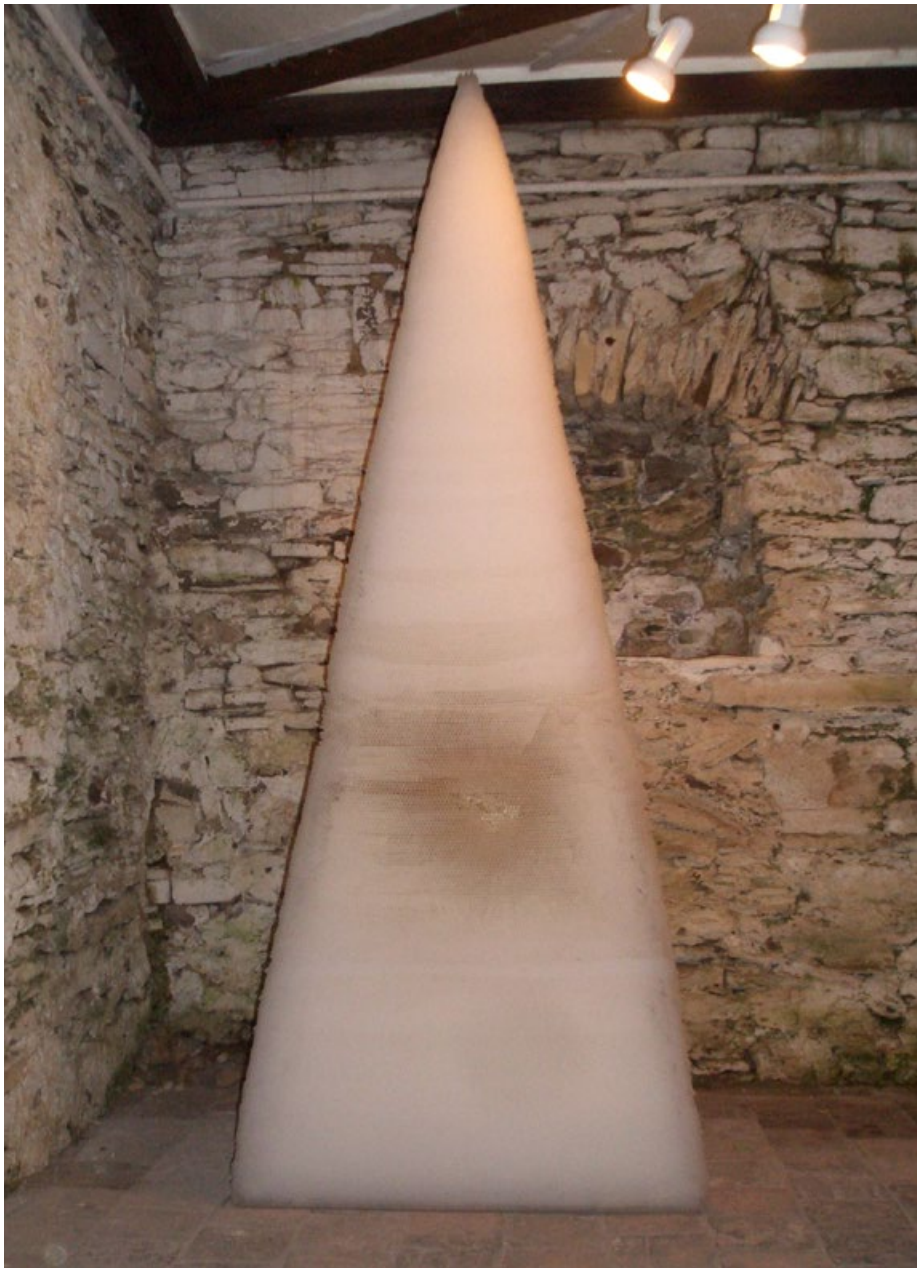

Objekt, plastová brčka, výška 200 cm, 2011

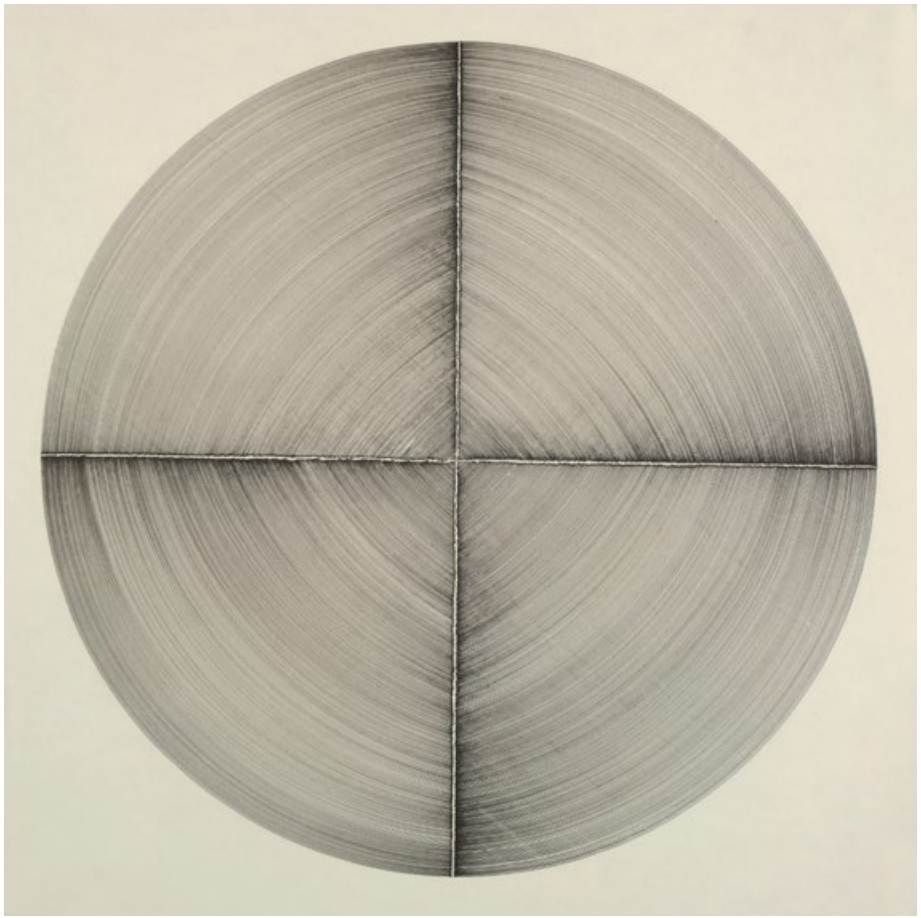

Kresba, černý fix. papír 62,5 x 45 cm, 2007

Grafika, barevný lept, papír 70 x 60 cm, 2002

Vladana už od dětství musela být přirozeně ovlivněna otcem, vyhraněnou osobností bytostného sochaře a malíře Alvy Hajna (1938–1991), o jehož odkaz i pečuje. Posledních deset let jeho života byla studentkou výtvarných škol. Polovinu z nich na střední škole v Brně a tu druhou v grafickém ateliéru Pražské Akademie u jemně senzitivního Ladislava Čepeláka, u věčného experimentátora Dalibora Chatrného a v závěru pak u krajně střídmého Jiřího Lindovského. Prvotní vliv je ale hlubší.

Byla přitahována otcovým citem pro formu a pro materiál sám v jeho plně postačující si řeči hmoty, která je u něho zároveň vždy už i obsahem. Drsnou syrovost ale nahradila vzdušností, hutnou tíhu lehkostí svých prostorových objektů a velkorysou uvolněnost ryzí čistotou velejemných linií. Staví z nich plošné i prostorové konstrukce kdesi mezi jejich samovolným řádem a šťastnou náhodou. Řadí se jimi k obnovenému sdružení klubu konkrétistů třetí generace, které má v Pardubicích odedávna silnou tradici. Krom jiného měli jsme tu v galerii před lety monostruktury tamního a později v Düsseldorfu žijícího člena zakladatelské generace, Františka Kyncla (1934–2011).

Při pohledu na rytmicky rozprostřenou tkáň Vladaniny kresby vybaví se mi ale i nervní příběhy odhazované čáry paní Daisy Mrázkové, autorky obou krajních poloh výtvarné výpovědi. Nejen u ní se obrazivé s novotvarem prolíná; jako tma a světlo u Václava Boštíka splývá v jediném a není protikladem, ale jen různou mírou zobecnění jediné dostupné skutečnosti, niterně přítomné vně i v nás samých. Všechno, co kdy uděláme, je tak abstrakcí jen zdánlivou, a sama pra-látka veškerého bytí, rodící v proměnách bezpočet jednotlivostí, je toho důkazem. U Vladany Hajnové je plná míra zobecněné formy výslovným záměrem, a přece se i v ní, třeba i nechtěně, podoby věcí a jevů beděčně zrcadlí. Nelze jinak, nemáme jiný zdroj poznání. Její výstava, průzračně čirá, předchází hutnou otcovu, plánovanou na léto příštího roku. Za obě upřímný dík.

Miroslav Koval

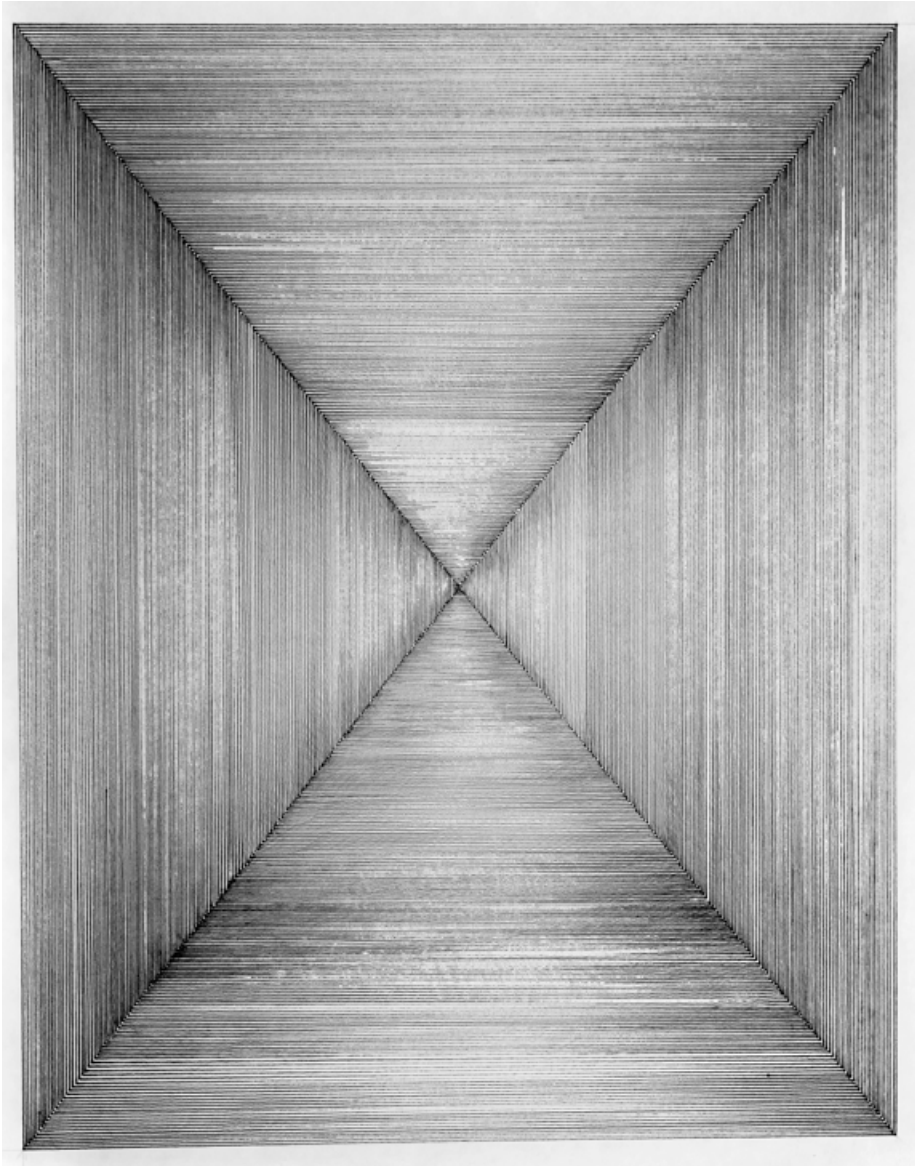

Kresba, černý fix, papír 62,5 x 45 cm, 2006